

RÓMAI LEVÉL 10. KAZETTA

**A Derek Prince Ministries,
Amely hirdeti Isten ihletett Igéjét
A föld végső határáig,
Hogy elérje és tanítsa azokat, akikhez még nem jutott el az Ige.**

Derek Prince a világ egyik legelismertebb bibliatanítója napjainkban. Feleségével Ruth-szal az egész világon utazik, és megosztja másokkal Isten Igéjéről kapott látását. Imádkozik a betegekért, és beszél a világ eseményeivel kapcsolatos próféta látásairól, az Ige fényében. Rádióműsorai a világ népességének feléhez eljutnak fordításokban, hallhatók például oroszul, spanyolul és kínaiul. Derek Prince több mint harminc könyvnek a szerzője, amelyeket csaknem negyven nyelvre lefordítottak. A "Global Outreach Program" keretében könyveket és kazettákat küld keresztény vezetőknek a harmadik világ országaiba, a kommunista országokba és a Távol-Keletre. Itt a Derek Prince Ministries.

Az utolsó három alkalom során áttanulmányoztuk zárandokutunk tizedik szakaszát, ez az utolsó szakasz, mielőtt elérnénk célunkat. Ez a szakasz a hívők és a törvény viszonyával foglalkozik. Ez lesz a tizedik szakasszal foglalkozó utolsó alkalmunk. Az előző alkalom során rámutattam arra, hogy a törvénnyel való konfrontáció kivált egy belső konfliktust abban az emberben, aki Isten akaratát akarja cselekedni. Rebeka képével jellemeztem ezt a helyzetet, aki ikrekkel volt terhes, Ézsauval és Jákobbal. Ézsau a testi ember, Jákób pedig a szellemi ember előképe volt. Azt mondtam, hogy Pál maga is nyilvánvalóan átélte ugyanezt a fajta szellemi konfliktust, és a Római levél 7. részének végén gyötrődve felkiált: *„Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?”* Aztán kimondja a diadalmas választ: Hála legyen Istennek, van kivezető út, a mi Urunk, Jézus Krisztuson keresztül! Azt is mondtam, hogy a kivezető út a kereszten, Jézus Krisztus helyettesítő áldozati halálán halad keresztül. Mert a kereszten Jézusban az óemberünket, a bűnnek testét kivégezték. És a kereszten történt kivégzésen keresztül megszabadultunk a régi testi természetünk uralmától. Szabadok lehetünk arra, hogy Istent szolgáljuk a Szellem által. Római levél 6. rész, egy pillanatra jó, ha belenézünk. 6. vers. Róma 6:6. *„Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítettett vele...”* Ez egy történelmi tény, amint már rámutattam. Akár tudja valaki, akár nem, mindenképpen igaz. De ha valaki tudja és el is hiszi, azt ez a tény megváltoztatja. És mindez azért történt, hogy a bűnnek testével le lehessen számolni. Szeretek úgy fogalmazni, hogy hatástalanná tesszük, kikapcsoljuk az óembert. *„...hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.”* Ebből az következik, hogy mindaddig, amíg az óember tevékeny lehet, addig mi a bűnnek szolgálunk. A Róma 6:6-ban azt látjuk, hogy Isten valamit tett értünk. A mi óemberünk, a testi természetünk megfeszítettett Jézussal. Van ennek az igazságnak egy másik oldala is, és most ezzel szeretnék foglalkozni. Van valami, amit nekünk kell megtennünk. Mindez nem történik meg csak amiatt, amit Jézus tett, van a hitnek is felelőssége és nekünk is van tennivalónk. Most lapozzunk a Galáciai levél 5. részéhez, 24. vers, amely hitem szerint arról szól, hogy nekünk hogyan kell minderre válaszolnunk. Galácia 5:24. *„Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt.”* Figyeljétek meg, hogy ez azoknak a megkülönböztető jegye, akik valóban Jézuséi. Nem egy doktrína, nem egy vallásfelekezet, hanem valami, ami bennük történt, a saját akaratuk és hitük cselekedeteként: megfeszítették a testüket. A Róma 6:6 Isten oldalát írja le: a mi óemberünk megfeszítettett. Ez lerakja az alapokat. A Galácia 5:24 pedig a tőlünk elvárt választ tartalmazza: *„Akik pedig Krisztus Jézuséi, a testet megfeszítették.”* Arra az alapra építve, amit Jézus tett értünk, mi

alkalmaztuk a keresztet a saját testi természetünkre. A kereszt nem könnyű halálnem. Nagyon fájdalmas. Bizonyos mértékű fájdalmat nem lehet elkerülni, ha valaki be akar lépni ebbe a szabadságba és győzelembe. Csak úgy nyerhetjük el ezt az életet, ha megfeszítjük a testünket. Bizonyos értelemben kézbe kell vennünk a szegeket, és bele kell vernünk a saját kezünkbe és lábunkba, és önszántunkból el kell foglalnunk a helyünket a kereszten, azonosulva Jézussal az ő halálában. És meg kell ismételnem: ez nem megy fájdalom nélkül. De ez a legjobb mód.

Szeretnék elolvasni egy igét, amely már sok éve zavarba ejt engem, Péter első levele, 4. részében. Az 1. és a 2. vers. 1Péter 4:1-2. *„Mivel tehát Krisztus testben szenvedett, vértézzétek fel magatokat azzal a felismeréssel... Más szavakkal: határozzátok el magatokban, hogy elfogadjátok a testi szenvedést. „...mert aki testileg szenved, az elszakad a bűntől.”* Ez a kijelentés nagyon meglepett engem, mert ezt gondoltam: hiszen Jézus magára vállalt minden szenvedést. Mindent elvégzett a kereszten. Akkor hát miért kell nekünk szenvednünk a testben? De vonzott engem ez a kijelentés: aki testileg szenved, elszakad a bűntől. Ezt gondoltam: milyen csodálatos lenne elszakadni a bűntől. És bár jóllehet bizonyos értelemben félretettem ezt a kijelentést, a következménye továbbra is nagyon vonzott. Tehát elkezdtem imádkozni és elmélkedni. De mielőtt továbbmennénk, olvassuk el a következő verset. *„...az elszakad a bűntől, hogy többé ne emberi vágyak, hanem az Isten akarata szerint éljétek le testi életetek hátralévő idejét.”* Ez itt a fizikai testre vonatkozik. Ez a lehetőség is nagyon vonzó volt a számomra: életem hátralévő idejében nem kellene testi vágyak szerint élnem, hanem tehetném Isten akarata. Amennyire a saját szívemet ismerem, ez az én őszinte vágyam: Isten akarata szeretném cselekedni. De itt azt látom, hogy a célomhoz vezető út nagyon fájdalmas lehet. Nem tudom, mennyit elmélkedtem ezen a kérdésen, de hiszem, hogy Isten megmutatta nekem a választ, amit most szeretnék megosztani veletek, mert úgy gondolom, hogy ez rendkívül gyakorlatias. Azt mondanám, hogy bizonyos értelemben két választási lehetőség van. Szenvedhettek Isten módján, vagy szenvedhettek a saját módokon. De a szenvedést nem lehet elkerülni. Ha valaki azt állítja, hogy a keresztény életben nincs szenvedés, az megtéveszt titeket és egyértelműen meghamisítja az igét. Hadd mondjak el egy példát, ami szerintem megkönnyíti ennek megértését, és sok mindent megmagyaráz. Van egy gyönyörű fiatal keresztény hölgy, húsz éves, csodálatos módon találkozott az Úrral, betöltötte őt a Szent Szellem, őszintén vágyik arra, hogy szolgálja az Urat, egy kiváló gyülekezetnek a tagja, amelyet egy szeretetteljes, megértő és érett pásztor vezet. Aztán találkozik egy fiatalemberrel. Ez persze csak kitalált történet, a valóságban soha nem történhet meg. A férfi nem elkötelezett keresztény, de érdeklődését nagyon erősen felkelti a hölgy, és ezt mondja: én elmegyek veled a gyülekezetbe, mindent megteszek, amit csak akarsz, csak legyél a feleségem. Mindent megteszek, amit csak akarsz, csak gyere hozzám feleségül. Tehát elkezd járni a gyülekezetbe, figyelmesen hallgatja a prédikációkat, és a fiatal hölgy odamegy a pásztorhoz, és ezt mondja: itt van ez a férfi, akivel megismerkedtem, és feleségül akar venni. Mit tegyek? A pásztor ezt válaszolja: ne menj hozzá. Ő soha nem kötelezte el magát az Úr mellett, csak azért jár ide, mert téged akar, és semmi garancia nincs arra, hogy miután megkapott téged, miután feleségül vett, továbbra is jár majd a gyülekezetbe. Senkinek sem akarok utasításokat adni, de van némi tapasztalatom ezen a területen. Ennek a fiatal hölgynek két választási lehetősége van. Az egyik az, hogy alkalmazza a keresztet a testi természetére. A testi természete vágyakozik erre a férfira. Maga elé képzeli csodálatos képeket a leendő otthonáról, gyermekekről, boldogságról, és végül maga elé képzeli a férfit, amilyennek látni szeretné. Tudjátok, mi történik ilyenkor? Nem a valós embert látjuk, hanem azt, akit látni szeretnénk. Aztán egy idő elteltével jön a rémületes kiábrándulás, amikor felismerjük, milyen is valójában. Nem kell feltétlenül így történnie, de gyakran így történik. Tehát az első megoldás az, hogy engedelmeskedik Isten igéjének, amelyet a pásztor száján keresztül hallott. Igen, a szívem nagyon vonzódik ehhez a férfihoz, mégis beverem a szegeket a saját testi

természetembe. Elfoglalom a helyemet a kereszten, és ezt mondom: Krisztussal együtt megfeszítettem. Halálra ítélem azokat a vágyaimat, amelyeket nem lehet összeegyeztetni Isten akaratával. Elfoglalom a helyemet a kereszten. Beverem a szegeket a saját kívánságaimba, vágyaimba és szenvedélyeimbe. Ez persze fájdalmas, de ez a fájdalom nem tart sokáig. És ez a fájdalom elvezet valami csodálatoshoz és gyönyörűhöz: egy olyan élethez, amelyet valóban Istennek élhet. A másik megoldás a rossz megoldás. A lány nem hallgat a pásztorára. Vesz egy mély levegőt, és hozzámegy ehhez a férfihoz. Tizenöt év múlva a férfi otthagyja három gyerekkel, és addig is szörnyű élete volt. Ne mondjátok nekem, hogy ez nem fájdalmas. Sokkal fájdalmasabb, mint Isten megoldásának elfogadása. És tizenöt év elteltével megérti az üzenetet: nem érdemes hozzámenni a nem megfelelő férfihoz. De nagyon hosszú és fájdalmas út során értette meg ezt az üzenetet. De bármelyik úton lép be Isten céljaiba és fogadja el Isten akaratát, az mindenképpen fájdalmas lesz. Értitek? Átéldhetjük a fájdalmat Isten módján úgy, hogy alkalmazzuk a keresztet a saját életünkre, vagy átélhetjük a fájdalmat a rosszabb módon, ami rendkívül kellemetlen lesz. Hosszú lesz a visszavezető út arra a pontra, ahol kiléptünk Isten akaratából, és elkezdjük a saját kívánságainkat követni és a saját testi természetünk szerint élni. Számomra nem kétséges, hogy ma este van itt legalább egy valaki, akihez éppen most szól Isten. Érzem, hogy amit mondok, az most valakihez szól. Nem tudhatom, ki az, nem is akarom megtudni. De szeretném neked elmondani, hogy ha most éppen a te helyzetedet írtam le, vagy valami nagyon hasonló helyzetet, én azt tanácsolom, hogy válaszd Isten útját. Ez persze fájdalmas, mert meg kell tagadnod saját magadat, fel kell vened a keresztedet, tudod, mi ez a kereszt? Valaki azt mondta, hogy ezt a keresztet kétféleképpen is meg lehet határozni. Az egyik az a hely, ahol a te akaratod és Isten akaratja találkozik. Mindenki, aki követi Jézust, egyszer eljut arra a helyre, ahol ezt kell mondania: ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. Ezt nemcsak Jézusnak kellett kimondania. A kereszt másik meghatározása: az a hely, ahol meghalsz. A te kivégzésed helye. Isten nem teszi rád a keresztet. Jézus ezt mondja: ha valaki utánam akar jönni, annak fel kell vennie a keresztjét, és úgy kell követnie engem. Nem követheted Jézust mindaddig, amíg meg nem tagadod saját magadat és fel nem veszed a keresztedet. A kereszt a kivégzés eszköze, ugyanakkor a szabadulás útja. A kivezető út. Ha valóban elfogadtad a keresztet, akkor elmondhatod, hogy szabad vagy a bűntől. Most már Isten akaratá szerint élem az életemet. Pállal együtt elmondhatod: Hálát adok Istennek, amiért van megoldás! Az Úr Jézus Krisztus!

Hadd zárjam le ezt a részt azzal, hogy megpróbálom leírni, mi a különbség aközött, ha valaki a törvény alatt engedelmeskedik Isten akaratának, vagy a kegyelem alatt. Mindkét esetben az Istennek való engedelmisség a végső cél. De a célt nem ugyanúgy érzük el. Ennek szemléltetésére szeretnék venni egy egyszerű parancsolatot, amely szerepel az Ószövetségben, Mózes törvényében, és az Újszövetségben is, az egyik levélben. Pontosan ugyanazok a szavak. Mindenképpen igaz, akár a törvény alatt vagyunk, akár a kegyelem alatt. De szeretném röviden felvázolni az alkalmazásukban lévő különbséget. A parancsolat így hangzik: Szentek legyetek, mert én is szent vagyok. Igazán egyszerű parancsolat. Az egyik hely, ahol meg van írva, a Mózes 3. könyve, 11. rész, 45. vers. Itt Isten szól Mózesen keresztül Izraelhez, és ezt mondja: „*Mert én vagyok az Úr, aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéről, hogy Istenetek legyek, ezért legyetek szentek, mert én szent vagyok.*” Ebben a szövegösszefüggésben azt jelenti, hogy be kell tartani a szabályoknak egy rendkívül bonyolult rendszerét. A szabályok a fejezet előző verseiben szerepelnek. A szentségnek ez a módja azt jelenti, hogy meg kell tennem ezt, meg kell tennem azt, meg még a harmadik dolgot is, ezt viszont nem szabad tennem, és azt sem szabad tennem. Ez a törvénykező ember reagálása a szentség követelményére. Csak hallgassuk meg a parancsolatokat. Szerintem sok ember nem ismerte fel, hogy már nem Mózes törvényei alatt élünk. Ha elolvassuk ebben a fejezetben a 26. verset, Mózes 3. könyve 11. fejezetében, itt elolvashatunk néhány ilyen parancsolatot.

„Minden barom, amelynek hasadt a körme, de nincs egészen kettéhasadva, és nem kérődzik, tisztátalan legyen néktek, valaki illeti azt, tisztátalan legyen.” Értitek? Elég volt csak megérinteni egy ilyen állatot, például egy tevét, amelynek hasadt a körme, de nem kérődzik, és az ember tisztátalan lett. Kizárták Isten népének közösségéből napnyugtáig, és végig kellett csinálnia egy hosszú tisztulási szertartást.

Menjünk tovább. „Minden állat, amely a négy lábúak között a talpán jár, ide tartozik a kedvenc kutyád és macskád is, minden állat, amely a négy lábúak között a talpán jár, tisztátalan legyen néktek, mindaz, aki azoknak holttestét illeti, tisztátalan legyen estig. Aki pedig hordozza azoknak holttestét, mossa meg a ruháit, és tisztátalan legyen estig.” Nem egyszerűek ezek a parancsok, ugye? Ha tehát valaki a törvény szerint akar élni, ne felejtse el, hogy minden egyes alkalommal, amikor megérint egy döglött macskát, akkor estig tisztátalan lesz. Alaposan meg kell mosakodnia, és ruhát kell váltania. „A földön csúszó-mászó állatok között pedig ezek legyenek tisztátalanok: a menyét, az egér, a gyík, a sündiszó, a kaméleon, a tarka gyík, a csiga és a vakondok. Ezek tisztátalanok néktek minden csúszó-mászó között... És a felsorolás még folytatódik. „És minden, amire ezek közül holtuk után esik valamelyik, tisztátalan legyen...” Elég, ha egy döglött gyík valamire ráesik, az tisztátalan lett, és tudjátok, megtörténhet, hogy a gyík megdöglök és leesik. Még Floridában is, ugye? „Akármely faedény, akár ruha, vagy bőr, vagy zsák, akármely eszköz, amivel dolgozni szoktak, vízbe tétessék, és tisztátalan legyen estig, azután tiszta legyen. Akármely cserépedény pedig, amelybe beleesik valami azokból, mindazzal együtt, ami benne van, tisztátalan legyen, és az edényt törjétek el.” Utána már nem lehet használni soha. „Minden megehető étel, amelyhez az ilyen edényből víz jut, tisztátalan, és minden megható ital is, minden ilyen edényben, tisztátalan legyen.” És még folytathatnánk. Értitek? Rendkívül bonyolultak ezek a szabályok, mert a törvény rendkívül részletesen ki van dolgozva. És a felsorolás végén az Úr ezt mondja: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” Mit jelent ez ebben a szövegkörnyezetben? Mit jelent szentnek lenni? Minden egyes szabályt be kell tartani, egyiket sem szabad megszegni. Ez a törvény szerinti szentség, tökéletesen érvényes, ha be tudod tartani. Pál ezt mondja: a törvény tökéletes, de nagyon nehéz betartani.

Most lapozzunk Péter első leveléhez, 1. fejezet, 16. vers. Inkább olvassuk a 14. verstől. Ez keresztényeknek szól, akik elfogadták Jézus értük végzett megváltó művét. „Mint engedelmes gyermekek, ne azokhoz a korábbi vágyaitokhoz igazodjatok, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel Ő, a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy, amint meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” Hol van ez megírva? 3Mózes 11:45. Péter itt arról beszél, hogy be kell tartanunk minden szabályt, amely a gyíkokra, macskákra és kutyákra vonatkozik? Nyilvánvalóan nem. Valami mást vár el tőlünk. Mi a másik lehetőség? A törvény szerinti szentség ezt mondja: be kell tartanom ezt az összes szabályt. Meg kell tennem ezt, meg kell tennem azt, ezt nem szabad tennem, azt sem szabad tennem. Hogyan reagál a hit erre a parancsra? Mi a másik lehetőség? Ez egy rendkívül fontos kérdés, és megpróbálok a lehető legegyszerűbben válaszolni, nem akarok itt sokáig elidőzni. A hit válasza ez: Jézus bennem van, ő az én szentségem. Nem támaszkodom saját magamra, nem próbálok betartani egy egész sor szabályt, csak hagyom, hogy Jézus szent legyen bennem és rajtam keresztül. Egy bizonyos gyülekezetben volt egy hölgy, akit rendkívül szent életéről ismertek. Valaki egyszer elment hozzá és ezt kérdezte: Testvérnő, mi a titka a te győzelmes életednek? A hölgy így válaszolt: Minden alkalommal, amikor a sátán kopogtat az ajtómon, hagyom, hogy Jézus válaszoljon. Ez az elképzelhető legegyszerűbb leírása a hit által élt szent életnek. Nem a saját erőmmel szállok szembe a sátánnal, nem a saját erőmmel szállok szembe ezzel a kihívással, mert tudom, hogy akkor vereséget szenvednék. Ilyenkor Jézushoz fordulok, és ezt mondom: Jézus, te foglalkozz ezzel a

helyzettel. Hadd olvassak fel erről néhány igeverset. 1Korinthus, 1. fejezet, 30. vers. 1Korinthus 1:30. „Az ő munkája az, hogy ti a Krisztus Jézusban vagytok.” Ezt nem mi tettük meg, ő helyezett minket Krisztus Jézusba. „Őt tette nekünk az Isten bölcsességgé és igazsággá, megszentelődéssé és megváltássá.” Ha tehát olyan helyzetbe kerülök, amikor bölcsességre van szükség, akkor mit fogok tenni? Előállok a saját okos válaszaimmal? Nem, hanem ezt mondom: Jézus, te vagy az én bölcsességem. Hagyom, hogy te légy az én bölcsességem. Ha olyan helyzetbe kerülök, amikor kísértésnek vagyok kitéve, és az igazságomat kihívások érik, akkor mit teszek? Erősen próbálkozom? Nem. Ezt mondom: Jézus, te vagy az én igazságom. Foglalkozz ezzel a helyzettel! Ha kihívás elé kerül a szentségem, amelyről éppen most beszéltünk? Ezt mondom: Jézus bennem van, ő az én szentségem. Nem kell erőlködnöm. Nem kell küszködnöm. Hagynom kell, hogy Jézus a kezébe vegyen engem és a helyzetet. Ugyanez a helyzet a megváltással is. Van egy másik csodálatos ige, amelyet sokan ismernek, a Filippi 4-ben, a 13. vers. Filippi 4:13. „Mindennek van erőm abban, aki megerősít engem.” Mit tudok megtenni? Mindent. Ez nem azt jelenti, hogy mindent meg tudok tenni, amit én akarok. Kérlek, ne gondoljátok, mert ez azt jelenti, hogy mindent megtehetek, amit Isten mondott nekem. Mindent meg tudok tenni, amellyel kifejezhetem Isten iránti engedelmisségemet. Rajta keresztül, aki megerősít engem. Szeretném elmondani ennek egy pontosabb, szó szerinti fordítását: Azon keresztül, aki betölt engem erővel belülről. Azt hiszem, ez a görög szöveg rendkívül pontos fordítása. Mindent meg tudok tenni, azon a személyen keresztül, aki betölt engem erővel belülről. Kérlek, mondjátok el ezt utánam. Mindent meg tudok tenni, azon a személyen keresztül, aki betölt engem erővel belülről. Aztán még egy kijelentés, a Zsidókhoz írt levél 12. részéből. 10. vers. Kifejezetten a szentség kérdésével foglalkozik. Zsidók 12:10. A földi, emberi apákról beszélve ezt mondja: „Mert azok kevés ideig, a maguk elgondolása szerint fenytettek, ő pedig, vagyis Isten, javunkra teszi ezt, hogy az ő szentségében részesüljünk.” Figyeljétek meg! A szentség nem a miénk. Részesesivé válunk Isten szentségének, Jézuson, a Szenten keresztül, aki bennünk lakik. Ahogy én látom, a kulcs nem abban van, hogy megfeszítjük hitünk izmait, és ezt mondjuk: majd én megoldom ezt a helyzetet. Ezt kell mondanunk: Istenem, én nem tudom megoldani ezt a helyzetet. Gyenge vagyok, tisztában vagyok a saját gyengeségeimmel. Alávetem magam neked, Jézus, és hagyom, hogy átvedd az irányítást. Ez persze nem könnyű. Számomra soha nem könnyű, a hátterem miatt. Egyetlen gyerek voltam, mindig sikeres voltam, a tanulásban, a tudományos életben, egész életemben, megszoktam, hogy magam intézem a dolgaimat. Nekem nagyon nehezemre esik kimondani, hogy: ezt én nem tudom megoldani. Hagyom, hogy Jézus oldja meg. Emlékszem, egyszer még az első feleségemmel az első alkalommal utaztam az Egyesült Államokba Kanadából, nagyon megrémített minket ez a hatalmas, gyors életű ország, gondosan távol tartottuk magunkat az autópályáktól, mert a minimális sebesség óránként 40 mérföld volt. A térkép alapján kellett megtalálnunk úticélunkat. Egyszer sem volt szabad hibáznunk. Mielőtt elindultunk volna vissza, Lydia ezt mondta: jobb lesz, ha imádkozunk. Én így feleltem: nem kell imádkozni. Isten őrizzen attól, hogy ezt még egyszer kimondjam. Felkeveredtünk az autópályára, és túlmentem a lejáraton, és 27 mérföldet autóztunk a következő kijáratig, tudva azt, hogy vissza kell mennünk 27 mérföldet, ez összesen 54 mérföld, és amikor végre lementünk az autópályáról, elromlott a motor. Soha még egyszer ki nem ejtem a számon, hogy nem kell imádkoznunk, de értitek, mit akarok mondani? A saját képességeimre támaszkodtam. Nem azt mondom tehát, hogy ezt könnyű megtenni, vagy azt, hogy ehhez nincs szükség erőre. De egy másfajta erőre van hozzá szükség. Az erő abban van, hogy ezt mondom: nem magamban bízom, hanem teret engedek Jézusnak. Hagyom, hogy a kezébe vegye a helyzetet. Akkor is kell használnom az erőmet. Higgyétek el, hogy az erőnek hatalmas szerepe van a keresztyén életben. Nem az a keresztyén élet, hogy az ember gerinctelenül mindent kienged a kezéből. Nem erről beszélek, hanem arról, hogy a megfelelő dolgot kell akarni, mindig, amikor

szükség van valamire, vagy van valami problémád. Ezt persze nem tudjuk azonnal megtenni, hanem lépésről lépésre meg kell tanulnunk. Ezt kell mondanunk: Istenem, én nem tudom megoldani ezt a problémát. Én erre alkalmatlan vagyok, nincs meg hozzá a bölcsességem, az erőm, de Jézus, te ott vagy bennem, és én mindent meg tudok tenni, amit Isten mond nekem, Jézuson keresztül, aki bennem van és betölt engem erővel belülről.

Tudjátok, csak megosztom veletek a gyengeségeimet, amit ti nem ismertek. Én azt tapasztaltam, hogy ha felmerül valami nagy probléma, akkor Istenhez fordulok, de a kicsi problémákat általában megpróbálom magam megoldani. Azt gondolom, hogy egyre jobb vagyok. De aztán a kicsi problémákból nagy problémák lesznek. Remélem, megértettétek az üzenetet.

Ezzel befejeztük a „Római zarándokút” tíz lépését, és megérkeztünk célunk kapujához. Amint korábban már mondtam, ez a Római levél 8. fejezete, amely csodálatosan kifejti a Szellem által vezérelt, Szellemmel betöltött élet természetét, amely életet az a keresztény élhet, aki teljesítette Isten feltételeit. Csak érdekességként: egyszer hangosan gondolkoztam azon, hogy hány helyen szerepel az „azért” szó az elolvasott szakaszokban, és gyülekezetem egyik szorgalmas tagja megszámolta, amiért nagyon hálás vagyok neki, ezért ha tudni szeretnétek, hányszor szerepel az „azért” szó az Újszövetségben: nos, 370 helyen szerepel. Pál leveleiben 120 helyen szerepel, ami azt jelenti, hogy Pálnak tulajdoníthatjuk az előfordulások harmadát, a Római levélben pedig 28 helyen szerepel. Ezt csak az érdekesség kedvéért mondtam el.

Most tehát belépünk rendeltetési helyünk kapuján. Ez rendkívül fontos. Római levél 8. rész, 1. vers. *„Nincs tehát most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak.”* A kritikus kifejezés itt az, hogy „nincs kárhóztatás”. Mindaddig, amíg van bármiféle kárhóztatás az életedben, addig nem élhetsz és működhetsz a Római levél 8. részében. Istennek az volt a célja az előző 7 fejezetben, hogy megszüntesse a kárhóztatás minden lehetséges okát az életünkben. És ha hűségesen végigkövettük, megértettük és elhittük, akkor most képesnek kell lennünk ezt mondani: ezért most nincs semmiféle kárhóztatás az életemben. Én, személyesen, úgy gondolom, hogy a kárhóztatás az ördög legkedveltebb és legerőteljesebb fegyvere. Számtalan olyan kereszténnyel találkoztam, akik nem voltak szabadok a kárhóztatástól. Szerintem ennek az az oka, hogy nem járták végig ezt a zarándokutat, nem mentek át a kávéfőzőn. Nagyon sokan egyből a Római levél 8. részéhez akarnak eljutni. De ez nem lehetséges. Le kell számolnunk a kárhóztatás minden lehetséges okával. Ne felejtsetek el, hogy a 3. fejezetben foglalkoztunk azzal a ténnyel, hogy minden múltbeli bűnünkre bocsánatot nyerhetünk. Aztán a 6. fejezetben végigmentünk a lázadó, az óember kivégzésén. Aztán jött a legnehezebb szakasz, a 7. rész, amely után kiértünk arra a helyre, ahol nincs semmiféle kárhóztatás a törvény részéről. A Kolossái levél 2. részében Pál leírja, hogy Isten mit végzett el értünk Jézus kereszthalálán keresztül, és ezt mondja: megrontotta, vagy megfosztotta hatalmuktól a fejedelemségeket és a hatalmasságokat. Ezek a sátán fejedelemségei és hatalmasságai. Azt hiszem, jobb, ha erre rászánunk egy kevés időt, bár ezt nem így terveztem. Hagyjátok itt az ujjatokat a Római levél 8. részénél, és keressétek meg a Kolossái levelet. 2. rész. Hadd mondjak valamit a Kolossái gyülekezetéről, miközben megkeresitek a levelet. Ha valaha is olyan emberekkel kell foglalkoznotok, akik benne voltak valamilyen okkultizmusban, akkor a Kolossái levélben található a megfelelő megoldás. Aki egyszer is elolvassa ezt a levelet, mindig távol tartja magát az okkultizmustól. Kolossé 2:13. *„És titeket is, akik halottak voltatok a vétkekben és testetek körülmetéletlenségében, övele*

együtt életre keltett, úgy hogy megbocsátotta nekünk minden vétünköt.” Tehát a múlt el van rendezve. *„Eltörölte a követelésével minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt.”* Ez a törvény. Azzal is leszámolt. Jézus odaszegezte a törvényt a keresztre, és ott vége is van a törvénynek. A kereszt után a törvénynek semmiféle követelése nincs velünk szemben. Emlékeztek? Aki meghalt, az megigazult. Megfizette a végső büntetést, és a törvény már semmit sem követelhet tőle. Aztán ezt mondja a 15. versben: *„Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat...”* Vagyis a sátán gonosz seregét, amely a magasságokban van és arra törekszik, hogy uralkodjon rajtunk, hogy megsemmisítsen minket, aztán most jön egy újabb „azért”. Ide akartam eljutni. 16. vers. *„Senki tehát el ne ítéljen titeket ételért és italért, ünnep, újhold vagy szombat miatt.”* Látjátok? Pál nem azt mondja, hogy nem kell betartani a szombatot, ez személyes döntés kérdése. Hanem azt mondja, hogy senkinek sem szabad megengednünk, hogy elítéljen minket ilyen dolgok miatt. Értitek? Ahhoz, hogy szabadok legyünk a kárhoztatástól, gerinceseknek kell lennünk, mivel sok vallásos embernek az a kedvenc időtöltése, hogy kárhoztasson másokat. Meg kell tanulnunk, hogyan tudunk megállni Krisztusban, és meg kell tanulnunk ezt mondani: senkinek sem engedem meg, hogy kárhoztasson a törvény követelése miatt, ide számítva a szombatot is, amely a negyedik parancsolat a tízparancsolatban. Azt kell mondanom, hogy vannak, akik még nem fejezték be az utazásukat, de ide kell megérkeznünk. Most térjünk vissza a Római levél 8. részéhez. *„Mivel az élet Szellemének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.”* Kétféle törvény létezik. Az egyik a bűn és a halál törvénye, amely lehúz minket, a másik pedig az Élet Szellemének törvénye, amely csak Krisztus Jézusban működik. Krisztus Jézuson kívül egyáltalán nem működik. Ez viszont felemel minket. Hadd mutassak meg egy nagyon-nagyon egyszerű példát. Fogom ezt a füzetet, ami itt van a kezemben. Ha elengedem, akkor működésbe lép a gravitáció törvénye. Mi történik vele? Le fog esni. Ezt mindenki tudja. Ha azonban megfogom ezt a füzetet a bal kezemmel és ráteszem a jobb kezemre, akkor a jobb kezemben az akaratom törvénye felülbírálja a gravitáció törvényét, és a jobb kezemmel meg tudom tartani a füzetet, amely egyébként leesne. Ezt jelenti Krisztusban lenni. Megszabadultunk a bűn és a halál törvényétől, és az Élet Szellemének törvénye Krisztus Jézusban az ellenkező irányban hat.

Menjünk tovább. 3. vers. *„Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőtelen volt a test miatt...”* Pál mindig rámutat arra, hogy a törvénnyel nincs semmi baj. A probléma a testi természetünkben rejlik. *„...mert erőtelen volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor a bűn miatt tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és bűnért való áldozatként kárhozatra ítélte a bűnt a testben.”* Jézus testében Isten a kereszten véglegesen elítélte és leleplezte a bűnt. A Zsidókhöz írt levélben van két ige, amelyet még meg kell néznünk. Zsidók 9:26. Csak a vers második felét olvasom. Zsidók 9:26. *„Így azonban egyszer jelent meg az idők végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.”* Mit tett azáltal, hogy feláldozta magát? Eltörölte a bűnt, megsemmisítette a bűnt. Félretolta a bűnt az útból. Véget vetett a hatalmának és a követeléseinek. Vessünk még egy pillantást a Zsidókhöz írt levél 10. rész 3. versére. A törvény szerinti áldozatokról szólva ezt mondja: *„De az áldozatok évről évre a bűnökre emlékeztetnek.”* A törvény szerinti áldozatok soha nem törlik el a bűnt, csak annyit tettek, hogy emlékeztették az embereket a bűneikre és elfedezték a bűneiket a következő áldozat bemutatásáig. Ahelyett, hogy megoldotta volna a bűn problémáját, a törvény szerinti áldozat állandóan és folyamatosan a bűneikre emlékeztette az embereket. De Jézus, amikor saját magát ajánlotta fel áldozatként, eltörölte a bűnt, ezért nincs szükség további áldozatokra a bűnökért. Semmi további teendő nincs, Jézus az ő halálával mindent elvégzett a kereszten. Most pedig áttérünk egy fontos gyakorlati kérdésre, amely a Róma 8:4-ben olvasható. *„Isten azért tette ezt Jézus áldozatán keresztül, hogy a törvény rendje teljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.”* Figyeljétek meg, hogy nem a törvénynek, hanem

a törvény követelményének kellett beteljesülnie. Erről az igeversről már beszéltem. Mutatok még két igehelyet, ahol ez megtalálható. Az egyiket már láttuk. Róma 5:18. Lapozzatok oda egy pillanatra. Csak az igevers második felét olvassuk el. Ez is arról beszél, amit Jézus tett. *„Úgy lett egynek az igazsága minden ember számára az élet megigazulásává.”* Ez ugyanaz a szó. Az igazság cselekedete. Vagy amint már láttuk, a Róma 8:4-ben ezt mondja: *„A törvény követelménye”*. Az egyik fordítás ezt mondja: a törvény jogos követelése, mert ez a szó szorosan kapcsolódik a „jogos” szóhoz. Aztán a Jelenések könyve 19. részében, a 8. vers. A menyasszonyt látjuk, aki felkészült a menyegzői vacsorára. Dicsőséges kép, szívesen elidőznék mellette, de nincs rá időnk. *„És megadatott neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti.”* Itt is ugyanaz a szó szerepel. Tehát a törvény igaz cselekedete vagy a törvény igaz követelése az, amelynek teljesülnie kell bennünk. Nem a törvényt kell betartanunk, hanem teljesítenünk kell a törvény igaz követelését. A 64.000 dolláros kérdés pedig az, hogy mi a törvény igaz követelése? Ha ezt nem tudod, akkor a sötétben tapogatózol, bukdácsol, és fogalmad sincs arról, hogy merre tartasz és mi vár rád. Egyetlen rövid szóval válaszolhatok erre a kérdésre. Rövid, de nagyszerű szó. Vajon mi lehet az? Szeretet, úgy van. Nagyon egyszerűen, nagyon gyakorlatiasan és nagyon egyértelműen: a törvény igaz követelménye a szeretet. Most megnézünk néhány igét, amelyben ez szerepel. Először keressük meg Jézus szavait Máté evangéliumának 22. részében. Mindig szeretek Jézushoz fordulni mint az első számú tekintélyhez. A 35. verstől. Ez egy beszélgetés Jézus és egy törvénytanító között. *„Egyikük pedig, egy törvénytudó, kísérteni akarta őt, és megkérdezte tőle: Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben? Jézus így válaszolt: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Ez a két parancsolat tartja az egész törvényt és a prófétákat.”* Jézus tehát egyértelműen, konkrétan és félreérthetetlenül válaszolt a kérdésre. Melyik a nagy parancsolat? Az első: Szeresd az Urat, a te Istenedet. A második is ehhez hasonló: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Mi a kulcsszó mindkét parancsolatban? Szeretet. Úgy van. És Jézus ezt mondta: *Ez a két parancsolat tartja az egész törvényt és a prófétákat.* Elképzelem, hogy felakasztom a kabátomat arra a fogasra, ott. Tehát leveszem a kabátomat és odamegyek, hogy felakasszam. Igazán egyszerű: a fogasnak ott kell lennie ahhoz, hogy felakaszthassam a kabátomat. Így van? Tehát ez a két parancsolat már korábban létezett, hogy ettől függessen az egész törvény és az összes próféta. Értitek? Ezek alkotják az alapját mindannak, ami a törvényben és a próféták írásaiban szerepel. A törvény és a próféták mondanivalójának minden hatása és iránya és célja összefoglalható ebben: szeresd Istent és szeresd felebarátodat. Ez a törvény igaz követelése. Milyen jó, hogy ez ilyen egyszerű! Mindig nagyra értékeltem Corrie Ten Boom-ot, abban a kiváltságban volt részem, hogy ismerhettem személyesen, a kedvencem az a mondása volt, hogy KISS. Keep it simple and stupid. Legyen egyszerű és ostoba. Ez az én őszinte törekvésem. Ha túl bonyolult vagyok, akkor megrémülök. Ha más emberek túl bonyolultakká válnak, akkor pedig szerintem a Szent Szellem ijed meg.

Nézzük tovább ezeket az igéket. Róma 13: 8-10. Róma 13: 8-10. *„Senkinek se tartozzatok semmivel...”* vagyis ne legyenek adósságaitok, most nem akarok erről prédikálni, gondolom, ennek nagyon örültök. *„Senkinek se tartoztatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek, mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt. Mert azt, hogy... itt vannak a parancsolatok, ...ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd, és minden más parancsolatot ez az ige foglalja össze: Szeresd felebarátodat, mint magadat. A szeretet nem tesz rosszat a felebarátnak. A szeretet tehát a törvény betöltése.”* Ez teljesen egyértelmű. Isten semmi lehetőséget nem hagyott a kétkedésre. Aztán Galácia 5. Szoros összefüggés áll fenn a Római és a Galáciai levél között. Galácia 5:14. *„Mert az egész törvény ebben az egy igében teljesedik*

be: Szeresd felebarátodat, mint magadat.” Mennyi teljesedik be? Az egész törvény. Úgy van. Aztán az egyik kedvenc igém. 1Timóteus 1:5-7. Különösen szeretem a New American Standard fordítást. 1Timóteus 1:5-7. *„Utasításaink célja pedig, a célja az utasításoknak, az egyetlen dolog, amire minden irányul, amikor tanítunk és prédikálunk... a szeretet, úgy van. „...tisztá szívből, jó lelkiismeretből és képmutatás nélküli hitből fakadó szeretet.”* A szeretetnek van három követelménye. Tiszta szív, jó lelkiismeret és képmutatás nélküli hit. De a cél a szeretet. 6. és 7. vers. *„Némelyek eltévelyedtek ettől, és üres fecsegésre adták magukat, törvénytanárok akarnak lenni, de nem értik sem azt, amit mondanak, sem azt, amit bizonygatnak.”* Más szavakkal: minden olyan beszéd a törvényről, amely nem a szeretet felé irányítja az embereket, üres fecsegés. Milyen sok az üres fecsegés a gyülekezeteinkben! Soha nem tudok elmenni e mellett az ige mellett úgy, hogy ne mondjak el egy történetet, nekem nincsenek saját mulatságos sztorijaim, ezeket mindig más prédikátoroktól veszem át. Ezt is mástól vettem át, a nevét nem mondom meg, nem akarom zavarba hozni. A történet egy anyáról és a fiáról szól, akik vitatkoztak. Az anya azt akarta, hogy a fia járjon gyülekezetbe, de a fiú nem akart járni. Ezt mondta: én nem akarok gyülekezetbe járni. Nem szeretem azokat az embereket, és ők sem szeretnek engem. Miért járjak a gyülekezetbe? Mondj nekem két okot! Az anya így válaszolt: először is negyven éves vagy, másodsor pedig te vagy annak a gyülekezetnek a pásztora. Milyen komoly ennek a történetnek a mondanivalója! Ő a gyülekezet pásztora, de nem szereti az embereket és ők sem szeretik a pásztorát. Van még más ilyen gyülekezet Amerikában? Milyen sok időt elvesztegetünk vallásos tevékenységekre, amelyek nem hozzák létre azt az egy valamit, ami valóban számít! Ezt én nagyon komolyan veszem. Időről időre ellenőrzöm magam, és ezt kérdezem: Prince testvér, mi az, amit létrehozol azzal, amit tanítasz? Mert ha nem szeretetet hozol létre, akkor csak pocsékolod a szavaiddal, az idődet és az erődöt és mások idejét. Testvéreim, milyen sok időt elvesztegetünk a mai gyülekezeteinkben! És az eredmények meg is mutatkoznak. Nem szeretjük egymást úgy, ahogyan kellene. Jézus ezt mondta tanítványainak: az emberek abból fogják megtudni, hogy az én tanítványaim vagytok, hogy szeretitek egymást. A közelmúltban részt vettem egy rendezvényen, ahol valaki arról panaszkodott, hogy a világ elítéli az egyházat. De szeretném elmondani, hogy Jézus feljogosította a világot arra, hogy megítélje az egyházat. A saját szavaival. Ezt mondta: ha a világ nem látja azt, hogy szeretitek egymást, akkor elmondhatják azt, hogy nem vagytok a tanítványaim.

Most már tudjuk, mi a törvény követelése, a jogos követelése. Tudjuk, mi az? Mondjátok meg! Úgy van. Most már ti is tudjátok, és én is tudom. És felelősséggel tartozunk azért, amit tudunk. Most szeretnék röviden beszélni ennek a szeretetnek a természetéről. Persze egy héten keresztül is lehetne prédikálni erről a témáról, de csak röviden, vázlatosan foglalkozom ezzel. Először is, ez a szeretet természetfeletti. Kizárólag Istentől származik. Ezt nem lehet kifejleszteni, a vallásosság sem fogja neked megadni, kizárólag az újjászületett természettel együtt jön. 1Péter, 1. fejezet. 22. és 23. vers. *„Tisztítsátok meg lelketeket az igazság iránti engedelmséggel képmutatás nélküli testvérszeretetre, egymást kitartoán, szívből szeressétek, mint akik nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születettek újjá, Isten élő és maradandó igéje által.”* Figyeljétek meg, mit mond Péter: az a képességetek, hogy tudjátok egymást szeretni, kizárólag abból a tényből fakad, hogy újjászületettek. Ha nem születettek volna újjá Isten igéjének magvából, akkor ez a szeretet lehetetlen lenne. És azt, amit ez a mag terem, a Szent Szellem teljesíti be. Most lapozzunk vissza a Római levél 5. részéhez, ezt az ígét már elolvastuk, Róma 5:5. *„Mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szent Szellem által.”* Először is Isten igéjének magvából fakad, bennetek lévő természetként. Aztán Isten szeretetének teljessége kiáradt a szívetekbe a Szent Szellem által. Ez teljes mértékben természetfeletti. Az emberi természet soha nem tud még csak valami ehhez hasonlót sem produkálni.

A következő, amit mondani szeretnék: a szeretet elválaszthatatlan az engedelmességtől. A szeretet nem valami nyálas szentimentalizmus, nem édes szavak, hanem abban nyilvánul meg, hogy mindenben engedelmeskedünk Jézusnak. Nézzük meg János evangéliumának 14. részét. 21. vers. János 14:21. *„Aki befogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem.”* Ki az, aki valóban szereti az Urat? Aki a lehangosabban és leghosszabban dicséri őt? Nem feltétlenül. Hanem az, aki elfogadja és meg is tartja parancsait. Ez a szeretet bizonyítéka. Ezenkívül a szeretet motivál minket az engedelmességre. János 14:15. Jézus ezt mondja: *„Ha szerettek engem, akkor tartsátok meg az én parancsolataimat.”* Ha tehát nem tartjuk meg ezeket a parancsolatokat, akkor az a probléma, hogy nem szeretjük az Urat. Mondhatjuk, hogy szeretjük őt, beszélhetünk sokat a szeretetről, de ha engedetlenek vagyunk, akkor nem szeretjük őt. A szeretet késztet minket az engedelmességre. Aztán a 23. versben visszatér erre a kérdésre. *„Jézus így válaszolt: Ha valaki szeret engem, az megtartja az én igéimet.”* Az engedelmesség tehát szeretetünk próbája, ugyanakkor szeretetünk motivációja. Nem a félelem motivál minket. Pál ezt mondja a Róma 8:15-ben: Nem a rabszolgaság szellemét kaptátok ismét, hogy féljete. Nem tértek vissza a törvény alá. A törvény minden rossz tettért büntetéssel fenyeget minket. Nekünk teljesen más a motivációnk. A szeretet. Ti, akik szülők vagytok, látjátok az ebben rejlő bölcsességet. Ha kicsi gyermekeitek vannak, megfélemlítéssel, büntetésekkel, kiabálással és más hasonló módszerekkel engedelmességre kényszeríthetitek őket, de amikor elérik a tinédzserkort, akkor lázadókká válnak. Vannak itt olyanok, akik ezt tették, és vannak olyanok is, akik lázadókká váltak. De ha eléritek, hogy gyermekeitek valóban szeressenek titeket, akkor még 40 éves korukban is azt teszik, amit mondtatok nekik. A szeretet sokkal erőteljesebb motívum, mint a félelem. Isten bölcs, és nem a félelemre építi a kapcsolatunkat, hanem a szeretetre. Aztán szeretnék mondani valamit, ami remélhetőleg felszabadító hatással lesz rátok. Abban a pillanatban, amikor újjászületettek, sőt, még akkor sem, amikor betöltött titeket a Szent Szellem, még nem vagytok tökéletesek a szeretetben. Éppen csak elindultatok. A szeretet fokozatosan épül fel. Pál ezt mondja a Filippi 1:9-ben: *„És imádkozom azért, hogy a szeretet egyre jobban gazdagodjék bennetek ismerettel és igazi megértéssel, hogy tiszták és kifogástalanok legyetek.”* Tehát van bennünk szeretet, de annak egyre gazdagodnia kell bennünk. Növekednünk kell a szeretetben, a szeretetünknek növekednie kell. És minél nagyobb bennünk a szeretet, annál fogékonyabbak leszünk azokra a dolgokra, amelyek tetszenek Istennek. A szülők ezt is tudják. Ha a gyermek szeret titeket, akkor fogékony a legkisebb elvárásokra is, még mondanotok sem kell. Így van? Ilyennek kell lennie Istennel való kapcsolatunknak, és a folyamatosan növekvő szeretet egyre nagyobb fogékonyságban nyilvánul meg arra nézve, hogy mi tetszik az Atyának.

És van még egy jó hírem. Még ha el is bukunk, és talán vannak itt olyanok, akik elbuktak, talán még egyikünk sem tökéletes a szeretetben, de hadd mondjak egy jó hírt. Még ha el is bukunk, Isten továbbra is igazságnak tekinti a hitünket. Nem kell tökéletesnek lennünk az első öt percben, vagy az első öt évben. Mindaddig, amíg hitben járunk, Isten foglalkozik a tökéletlenségeinkkel, mint ahogyan Ábrahámmal is foglalkozott. És még akkor is, amikor Ábrahám rosszat tett, a hitét akkor is igazságként tulajdonította neki. Ha van valami jó hír, akkor ez az. Isten ezt az igazságot eltitkolta azok elől, akik a leginkább hittek a hit általi megigazulásban, ők nem látták meg ezt az igazságot: még ha rosszat is teszünk, mindaddig, amíg megmaradunk a hitben, Isten továbbra is igazságként tulajdonítja nekünk a hitünket. Ha valaki rosszat tesz, Isten helyreigazítja, megvan a módja arra, hogy véghezvigye akaratát, de hitét addig is igazságként tulajdonítja neki. És végül, 1János 2:5. Hogyan lehet tökéletes a szeretet? Hogyan érhetjük el a tökéletes szeretetet? 1János 2:5. *„Aki pedig megtartja az ő igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete.”* Hogyan lehet teljessé bennünk Isten szeretete? Úgy, hogy megtartjuk az ő igéjét. Ne próbáljátok érezni azt, hogy szerettek. Nem

ez a módja a szeretet megszerzésének. Tegyük fel, hogy ezt mondom a feleségemnek: én valóban próbállak téged szeretni. Szerintetek örülne, ha ezt hallaná? Azt hiszem, nagy bajban lennék. Nem kell próbálkoznunk szeretni. Figyeljete! Ne az érzelmeitekre összpontosítatok, hanem az engedelmességre! Tegyetek meg mindent, amit Isten mond. Sok-sok évvel ezelőtt, a vallásosság erdejének sűrűjében, megtaláltam ezt a fát: ami valójában számít, az a szeretet. Ezt mondtam magamnak: én nem igazán tudok szeretni. Egyetlen gyerek voltam, nem voltak testvéreim, mindig csak magammal voltam elfoglalva, és egész jól elboldogultam. És nekem nagyon nehezemre esett másokkal törődni. Most vajon mit tegyek? És ennél az ígénél kötöttem ki: 1János 2:5. Ne próbáljatok meg szeretni, hanem engedelmeskedjete az ő ígénének. Ezt javaslom nektek.

További tanulmányozásra javasoljuk „Az első és az utolsó Ádám” és „A kereszt teljessége” című sorozatot. További információkért, valamint Derek Prince kazettáinak és könyveinek teljes listájáért vegye fel a kapcsolatot a Derek Prince Ministries legközelebbi irodájával.